

Silkeshäger på tillfälligt besök

FOTO: LASSE BERGQVIST

Torsdagen den 14 maj var vädermässigt den perfekta skådardagen. Friska nordvindar men solsken - majdagar då vad som hellst kan ramla ner. Lasse Bergqvist gjorde ett besök vid Toftmossen, en skapad våtmark mitt ute i skogen. Där ute på en liten holme stod en vit häger - en silkeshäger. Det är andra fyndet av arten i kommunen. Det första gjordes på 1970-talet vid Slussen i Surahammar

Senare på dagen upptäcktes en silkeshäger (förmodligen samma individ) vid f.d. Sågen i Skultuna och därefter förflyttade den sig till Näs vid Fläcksjön.

Sören Larsson

FOTO: LASSE BERGQVIST

Silkeshägern har en helvit fjäderdräkt. Den har långa svarta ben i kontrast till de gula tårna och en lång, smal, rak och spetsig svart näbb. I häckningsdräkt får den två långa nackplymer och förlängda rygg- och bröstfjädrar - så kallade ägretter. Den nakna huden vid näbbrotten ändrar färg till orangeröd.

Silkeshägern är mestadels tystlåten men utstöter vissa kraxande och bubblande läten vid häckningskolonierna och producerar ett skrikigt varningsläte när den blir störd.

Fram till 1950-talet häckade silkeshägern enbart i södra Europa. Under de kommande decennierna blev den allt vanligare i västra Frankrike och senare utmed franska nordkusten. Från och med 1979 häckade den i Nederländerna där antalet häckande par ökade fram till 1990-talet.

I Storbritannien var observationer av silkeshäger ovanlig fram till slutet av 1900-talet och det fanns inga indikationer på att det någonsin förekommit ett häckningsförsök. I kontrast till detta har den nu blivit en regelbundet häckande art och vanligt observerad i flockar vid specifika kustlokaler.

Fågeln har tidigare påträffats två gånger i Västmanland, 1968 och 1971 (enl Thomas Pettersson).